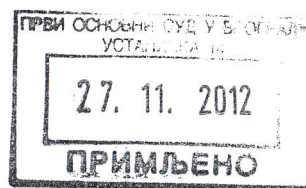

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж.бр.2363/12
Дана 17.10.2012.године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јованке Кажих, председника већа, Олге Сокић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Милана Бека, из Београда, ул.Андре Николића бр.23а, чији су пуномоћници Ана Лазаревић, Игор Пршић, Јован Воркапић, Војин Јовановић, Неда Љепојевић, Александар Бугарин, Зоран Карловић, Ана Чегар и Ивана Богавац, адвокати из Београда, ул.Косанчићев венац бр.11а, против тужене Републике Србије-Владе Републике Србије-Савета за борбу против корупције, Београд, ул.Немањина бр.11, чији је заступник Републичко јавно правобранилаштво, Београд, ул.Немањина бр.26, ради чинидбе, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П.бр.3991/11 од 16.12.2011.године, у седници одржаној 17.10.2012.године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

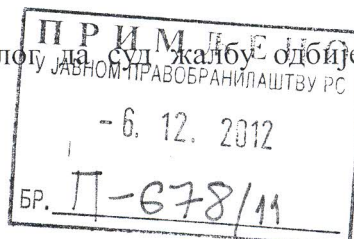
ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П.бр.3991/11 од 16.12.2011.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П.бр.3991/11 од 16.12.2011.године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да са веб презентације постављене на адреси <http://www.antikorupcija-savet.gov.rs> уклони документ у коме је садржан текст кривичне пријаве, поднете против тужиоца и 16 лица и пратеће саопштење туженог поводом ове пријаве, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова овог поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова поступка плати износ од 54.900,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на жалбу, уз предлог да суд жалбу одбије и потврди првостепену пресуду.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу чл.372 Закона о парничном поступку (Сл.гласник РС бр.125/04 и 111/09), важећег у време започињања поступка у овој правној ствари (у даљем тексту ЗПП), који се примењује на основу чл.506 ст.1 Закона о парничном поступку (Сл.гласник РС бр.72/11), Апелациони суд у Београду је нашао да жалба тужиоца није основана.

При доношењу пресуде у ожалбеном делу нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 тач.1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а не стоји ни повреда из тач.12 наведеног члана, на коју се жалбом тужиоца указује, јер је донета одлука јасна и разумљива те садржи разлоге о битним чињеницама који нису у супротности са садржином доказа изведених у поступку.

Према стању списка, тужилац је с позивом на чл.156 ЗОО тражио да се са веб презентације постављене на адреси <http://www.antikorupcija-savet.gov.rs> уклони документ у коме је садржан текст кривичне пријаве поднете против тужиоца и 16 лица и пратеће саопштење туженог поводом ове пријаве. Овакав захтев тужилац је образложио тврдњом да је тужени објављивањем кривичне пријаве и пратећег саопштења повредио уставна права тужиоца, пре свега претпоставку невиности те злоупотребио кривичну пријаву како би извршио недозвољен притисак на суд и истражне органе и пласирао неистине о тужиоцу, чиме је тужиоцу нанета штета несагледивих размера јер му је нарушен пословни углед и част, посебно имајући у виду утицај и кредибилитет туженог који овај због осетљивости послова које обавља ужива у јавности. Штета која је за тужиоца већ настала додатно се повећава услед чињенице да су медији објављивање наведених докумената искористили за објављивање сензационалистичких чланака, чија је тема наведена кривична пријава.

Тужени је током поступка истицао да је као државни орган дужан да поднесе кривичну пријаву, да позитивним прописима није забрањено објављивање кривичне пријаве, која је у конкретном случају написана стручним језиком и одмерено, па се објављивањем пријаве и саопштења уз пријаву не крши претпоставка невиности лица обухваћених кривичном пријавом. Тужени је објавио наведене документе на својој веб презентацији ради обавештавања јавности о активностима туженог и обезбеђења начела јавности. Грађани имају право да буду обавештени о питањима од јавног значаја па и да је против тужиоца, познатог бизнисмена, поднета кривична пријава поводом приватизације Луке Београд. Тужени је даље навео да тужилац није доказао да је штета настала, као и да се самом кривичном пријавом не крши претпоставка невиности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је на својој веб презентацији објавио текст кривичне пријаве против тужиоца и још 16 лица због приватизације Луке Београд. Текст кривичне пријаве је написан стручно, правничком терминологијом и објављен у целини. Уз пријаву, тужени је објавио и пратеће саопштење у коме се наводи да Савет за борбу против корупције после три и по месеца од подношења наведене кривичне пријаве нема повратну информацију због чега је одлучио да пријаву учини доступном јавности, јер је један од разлога због којих у Србији нема озбиљне борбе против корупције то што тужилаштво ради под контролом политичке власти.

Тужилац није спорио право туженог да поднесе кривичну пријаву, већ је оспорио објављивање пријаве са пратећим саопштењем, са наведених разлога.

Првостепени суд је у ожалбеној пресуди свеобухватно размотрио и оценио све наводе парничних странака и правилно, по налажењу другостепеног суда, закључио да објављивањем кривичне пријаве и пратећег саопштења тужени није незаконито поступао и прекршио претпоставку невиности тужиоца, због чега је одбио тужбени захтев и дао за своју

одлуку јасне и потпуне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У радњама туженог, који је поднету кривичну пријаву, написану стручном правничком терминологијом, објавио у целини заједно са наведеним саопштењем, супротно тврдњама тужиоца, нема одлика деликтних радњи. Тако дат текст кривичне пријаве и пратеће саопштење не прејудуцирају одлуку о поднетој пријави и не повређују претпоставку невиности гарантовану чл.34 ст.3 Устава Републике Србије. По налажењу овог суда, постоји потреба да јавност буде упозната са садржином рада туженог, што подразумева и право на обавештеност из чл.51 Устава Републике Србије, што у конкретном случају није у колизији са претпоставком невиности тужиоца и његовим неприкосновеним људским достојанством (чл.23 ст.1 Устава), који наведеним поступањем туженог нису повређени. Саопштење туженог да ни после више од три месеца од подношења кривичне пријаве нема никакве повратне информације о евентуалном поступању надлежних органа, по налажењу Апелационог суда, представља указивање на потребу ажурног поступања свих државних органа што је један од елемената права на правично суђење, у интересу је обе парничне стране и не прејудуцира садржину одлуке о поднетој кривичној пријави.

Жалбеним наводима тужиоца понављају се већ изнети аргументи у прилог основаности тужбеног захтева који су били предмет оцене првостепеног суда, чије је образложење у свему као правилно и потпуно прихватио и овај суд због чега исти неће бити посебно образлагани. Околност да се тужилац позвао на чл.156 ЗОО, те да је конкретан захтев требало размотрити и са становишта одредбе чл.157 ЗОО, према налажењу Апелационог суда, без утицаја је на одлуку о основаности захтева с обзиром да тужилац није доказао да се наведеним поступањем туженог повређује интегритет људске личности тужиоца и других права његове личности односно да објављена кривича пријава и саопштење представљају извор опасности од кога прети знатнија штета тужиоцу.

Како је и решење о трошковима поступка донето правилном применом чл.149 ст.1 и чл.150 ЗПП, то је на основу чл.375 и 387 тач.2 ЗПП одлучено као у изреци.

Председник већа – судија
Јованка Кажич с.р.

За тачност отправка
Управитељ судске писарнице
Светлана Антић

